

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 3Sžo/14/2016  
Identifikačné číslo spisu: 7014200169  
Dátum vydania rozhodnutia: 21.06.2017  
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014200169.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Michalovce, Námestie slobody 3, Michalovce, proti žalovanému: Okresný úrad Michalovce, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Námestie slobody 1, Michalovce, za účasti: EJ Servis, s. r. o., ul. 26. novembra 1510/3, Humenné, právne zastúpený JUDr. Jánom Kavuličom, KPK - advokátska kancelária, ul. 26. novembra 1510/3, Humenné, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Michalovciach (právny predchodca žalovaného) č. 2011/01251-02 zo dňa 24.06.2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/22/2014-34 zo dňa 10. decembra 2015, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/22/2014-34 zo dňa 10. decembra 2015 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Košiciach (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 6S/22/2014-34 zo dňa 10. decembra 2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Michalovciach - právny predchodca žalovaného č.: 2011/01215-02 zo dňa 24.06.2011, ktorý podľa § 38 ods.9 zákona NR SR č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 725/2004“) udelil spoločnosti EJ Servis s.r.o. povolenie na zriadenie pracoviska technických kontrol motorových vozidiel typ „C“, a zároveň podľa § 38 ods.10 citovaného zákona obmedzil platnosť povolenia na zriadenie pracoviska na vykonávanie technických kontrol typ „C“ na 2 roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie

odôvodnil tým, že žiadosť obsahovala všetky prílohy predpísané zákonom č. 725/2004 Z. z. a po jej preskúmaní správny orgán dospel k záveru, že žiadateľ spĺňa podmienky uvedené v § 38 ods. 2 - 4 citovaného zákona.

Proti napadnutému rozhodnutiu podal prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce protest zo dňa 26.09.2013 č. Pd 138/13-9, v ktorom namietal, že napadnutým rozhodnutím boli porušené ustanovenia § 38 ods. 2 písm. c), ods. 6 a 7 zákona č. 725/2004 Z. z. a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, a preto navrhol, aby správny orgán protestom napadnuté rozhodnutie nahradil rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu. V odôvodnení uviedol, že Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Michalovciach udelil povolenie na zriadenie pracoviska emisnej kontroly pre firmu EJ Servis s.r.o. zo dňa 06.06.2011 č. 2011/01371-02. V proteste prokurátor citoval príslušné ustanovenia zákona č. 725/2004 Z. z., týkajúce sa preukázovania finančnej spoľahlivosti žiadateľa (§ 56 ods. 2 písm. c), ods. 6, 7, § 38 ods. 2 písm. c), ods. 6, ods. 7) a konštatoval, že rozhodnutie Obvodného úradu dopravy zo 06.06.2011 č. 2011/01371-02, ktorým bolo vydané povolenie na zriadenie pracoviska emisnej kontroly bolo vydané v súlade s ustanoveniami § 56 citovaného zákona, lebo základné imanie vo výške 100.000,-- eur bolo dostatočné na preukázanie finančnej spoľahlivosti, ktorá sa vyžaduje vo výške 50.000,-- eur. Uviedol, že táto konštatácia neplatí v prípade rozhodnutia Obvodného úradu dopravy, ktoré napadol protestom, keďže toto rozhodnutie bolo vydané po rozhodnutí o povolení na zriadenie pracoviska emisnej kontroly. Základné imanie vo výške 100.000,-- eur síce stačí na zriadenie pracoviska emisnej kontroly, ale nestačí na súčasné zriadenie stanice technickej kontroly. V takomto prípade by základné imanie muselo byť najmenej vo výške 150.000,-- eur, t.j. 50.000,-- eur na pracovisko emisnej kontroly a 100.000,-- eur na stanicu technickej kontroly. Výplýva to z logiky ustanovení § 56 ods.6 a § 38 ods.6 citovaného zákona, ktoré vyžadujú, aby sa na každé pracovisko emisnej kontroly a každé pracovisko stanice technickej kontroly osobitne preukázala finančná spoľahlivosť. Pretože základné imanie mala EJ Servis s.r.o. len vo výške 100.000,-- eur, ktorá predtým získala povolenie na zriadenie pracoviska emisnej kontroly, nespĺnila podmienku preukázania finančnej spoľahlivosti pre získanie povolenia na zriadenie STK a protestom napadnuté rozhodnutie bolo vydané nezákonne.

Žalovaný protestu okresného prokurátora nevyhovел, preto ho predložil na rozhodnutie Okresnému úradu Košice, odboru opravných prostriedkov, referátu cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ktorý mu rozhodnutím z 28.11.2013 č. OU-KE-OOP2-2013/00131/GUZ takisto nevyhovел. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zákon č. 725/2004 Z. z. skutočne vyžaduje od žiadateľa, aby na každé pracovisko emisnej kontroly a každú stanicu technickej kontroly osobitne preukázal finančnú spoľahlivosť, ak má žiadateľ v úmysle prevádzkovať viac staníc rovnakého druhu. Konštatoval však, že žiadne ustanovenie uvedeného zákona nevyžaduje od žiadateľa preukázanie finančnej spoľahlivosti, ak má v úmysle prevádzkovať súčasne jedno pracovisko emisnej kontroly a jedno pracovisko STK. Výklad ustanovení citovaných v proteste, podľa názoru odvolacieho správneho orgánu, nemôže vytvárať pre žiadateľa novú povinnosť, ktorá podstatne sťažuje splnenie podmienok pre zriadenie stanice technickej kontroly a pracoviska emisnej kontroly. V prípade, ak žiadateľ splní podmienku preukázania finančnej spoľahlivosti uloženú ustanovením § 38 ods. 7 zákona č. 725/2004 Z. z., právna úprava neposkytuje správne orgánu priestor na správnu úvahu o tejto otázke. Konštatoval, že výška finančných nákladov žiadateľa, ktorý chce prevádzkovať súčasne viac pracovísk EK alebo súčasne viac staníc TK je vyššia ako v prípade, ak chce žiadateľ prevádzkovať súčasne jedno pracovisko EK a jednu stanicu TK. Kým pri viacerých rovnakých pracoviskách je nutné vybudovať rovnakú infraštruktúru pre každé pracovisko (stanicu), čím vznikajú na založenie každého pracoviska porovnateľné finančné náklady, v prípade súčasnej prevádzky pracoviska EK a stanice TK je možné významnú časť infraštruktúry zdieľať. Náklady na súčasné zriadenie pracoviska EK a stanice TK sa preto nerovnajú súčtu nákladov na zriadenie samostatného pracoviska EK a samostatnej stanice TK, a preto by nebolo odôvodnené požadovať od žiadateľa na preukázanie finančnej spoľahlivosti čisté základné imanie vo výške súčtu predpísaného základného imania pre samostatné pracovisko EK a pre samostatnú stanicu TK. Žalovaný tiež poukázal na to, že sieť staníc technickej kontroly je uzavretou sieťou, ktorej kapacita je určená Ministerstvom dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR tak, že zohľadňuje regionálne podmienky čo do právnej infraštruktúry, potrebné kapacity, voľné kapacity a počet evidovaných vozidiel v jednotlivých okresoch. Zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia vyvolá nutnosť zrušenia oprávnenia

na vykonávanie technických kontrol, čo spôsobí prerušenie činností jednej zo staníc technickej kontroly na neurčito dlhý čas. Prerušenie činností jednej zo staníc technickej kontroly môže vyvolať taký stav, že zostávajúca kapacita nepokryje reálny dopyt po týchto kontrolách, čo znemožní plnenie povinností prevádzkovateľov vozidiel podrobovať vozidlá v ustanovených lehotách technickým kontrolám.

V žalobe zo dňa 03.02.2014 č. Pc10/14/8807-2 žalobca konštatoval, že nesúhlasí s právnym názorom odvolacieho správneho orgánu, pretože z ustanovení § 38 ods. 6, 7 a § 56 ods. 6 a 7 zákona č. 725/2004 Z. z. vyplýva požiadavka, aby STK a pracovisko EK prevádzkovali iba takí žiadatelia (fyzické a právnické osoby), ktorí sú finančne spoľahliví, t.j. majú čisté obchodné imanie nutné na zriadenie a prevádzkovanie každej STK a nutné na zriadenie každého pracoviska EK. Zákon výslovne neriešil prípad, keď ten istý žiadateľ chce súčasne prevádzkovať STK i pracovisko EK preto, lebo skutočnosť, že na každú takú prevádzku požaduje predpísaný majetok, je dostatočným vyjadrením jeho úmyslu, že každá prevádzka STK alebo pracoviska EK, bola pokrytá požadovaným majetkom, a to bez ohľadu na to, či ide o jednotlivé alebo súčasné prevádzkovanie viacerých prevádzok toho istého, či rôzneho druhu. S poukazom na ustanovenie § 249 ods. 3 O. s. p. prokurátor uviedol, že verejný záujem na tom, aby stanice technickej kontroly prevádzkovali iba osoby finančne spoľahlivé, prevažuje nad požiadavkou právnej istoty jednej obchodnej spoločnosti.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že v oboch prípadoch účastník, EJ Servis s.r.o., preukazoval svoju finančnú spoľahlivosť výpisom z obchodného registra (zo dňa 02.06.2011 a 03.05.2011), v ktorom mal k uvedeným dátumom zapísané základné imanie 100.000,-- eur. Bolo zistené, že sídlo pracoviska technických kontrol motorových vozidiel a emisných kontrol je totožné, t.j., že sa nachádza v tej istej nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve žiadateľa, EJ Servis s.r.o.

Krajský súd ďalej konštatoval, že EJ Servis s.r.o. v konaní o vydanie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly, preukázal svoju finančnú spoľahlivosť v súlade so zákonom, doložením výpisu z obchodného registra, ktorý nebol starší ako tri mesiace, a v ktorom bolo uvedené základné imanie spoločnosti 100.000,-- eur. Podľa platnej právnej úpravy, iba v prípade prevádzkovania viac staníc technickej kontroly je uložená žiadateľovi povinnosť preukázať finančnú spoľahlivosť na každú z nich. Zákon neupravuje situáciu, ak žiadateľ o povolenie prevádzkuje súčasne STK a emisné kontroly na tom istom pracovisku, či musí preukazovať osobitne finančnú spoľahlivosť pre STK a osobitne pre emisné kontroly. Podľa názoru súdu, správny orgán preto neporušil zákon, keď nepoužil kumuláciu predpísaných základných imaní obchodnej spoločnosti pre samostatné pracovisko STK a samostatné pracovisko emisnej kontroly. Podľa názoru súdu, správny orgán postupoval správne, keď v prípade neúplnej, eventuálne nejednoznačnej právnej úpravy, použil výklad ustanovení zákona, ktorý bol pre účastníka správneho konania priaznivejší. Súd sa stotožňuje tiež s právnym názorom žalovaného, že nemôže žiadateľa zaviazat' k vyššej miere povinnosti, než k akej ho zaväzuje zákonný predpis.

Poukázal na článok 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Z uvedených dôvodov súd podľa § 250j ods.1 O. s. p. žalobu zamietol a účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že bol vydaný na základe nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Výklad žalobcu vychádzal z toho, že požadovaná finančná spoľahlivosť znamená zabezpečenie ochrany verejnosti pred tým, aby uvedené služby neposkytovali osoby, ktoré nie sú zárukou ich kvality a zodpovednosti za prípadné škody. Zákon výslovne neriešil prípad, keď ten istý žiadateľ chce súčasne prevádzkovať STK i pracovisko EK preto, lebo skutočnosť, že na každú takú prevádzku požaduje predpísaný majetok, je dostatočným vyjadrením jeho úmyslu, aby každá prevádzka STK alebo

pracoviska EK bola pokrytá požadovaným majetkom. To znamená, že správny orgán, ktorý osobe so základným imaním 100 000 eur vydal povolenie na zriadenie pracoviska emisnej kontroly, kde je potrebná zábezpeka 50 000 eur, nemôže následne vydať povolenie na zriadenie STK, kde je potrebných 100 000 eur. Vyjadril nesúhlas s názorom, že zo skutočností, že ustanovenia o podmienkach povolenia na zriadenie STK (§ 38 ods. 6, 7 ) a ustanovenia o podmienkach povolenia na zriadenie pracoviska emisnej kontroly (§ 56 ods. 6, 7) upravujú 2 osobitné konania, je potrebné vyvodit', že ich treba posudzovať oddelene.

### III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadnu novú argumentáciu odlišnú od tej, ktorú už uviedol vo svojom návrhu. Podľa jeho názoru, Krajský súd v Košiciach vec skutkovo i právne posúdil správne, s argumentáciou a skutočnosťami, ktoré prokurátor uviedol v konaní sa dostatočne vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku, ktorý považuje za správny a žiadal ho potvrdiť.

### IV.

Účastník, spoločnosť EJ Servis s.r.o., vo svojom vyjadrení, doručenom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 30. 5. 2016 uviedol, že spoločnosť získala príslušné povolenia po splnení všetkých zákonom určených podmienok.

Nesúhlasil s extenzívnym výkladom zákona, ktorý nerieši rozšírenie podmienok tak, ako to požadoval žalobca. Kumulatívnu požiadavku na finančnú spoľahlivosť možno uplatňovať len pri zriadení viacerých staníc technickej kontroly alebo viacerých pracovísk emisnej kontroly. Spoločnosť prevádzkuje len jednu stanicu technickej kontroly, na ktorej sa nachádza súčasne jedno pracovisko emisnej kontroly. Vyhovením žalobe by došlo k strate práv spoločnosti, ktorá by ďalej nemohla v danom smere podnikáť, pričom práva získané vydaným rozhodnutím nadobudol v dobrej viere, čo prokurátor pri podaní návrhu nerespektoval.

Žalobca zneužil svoje právomoci na podnet tretej osoby, ktorá by v prípade úspechu žaloby získala príslušné povolenia na prevádzku STK, o ktorú sa táto tretia osoba dlhodobo snaží z dôvodu, že počet kontrolných stanovísk technickej kontroly a emisnej kontroly je usmerňovaný a riadený ústredným orgánom štátnej správy. Výslovil názor, že práva nadobudnuté v dobrej viere by mohli byť dotknuté v dôsledku akceptácie neúplného a nepresvedčivého tvrdenia žalobcu.

Podľa jeho názoru, správny orgán, ako aj prvostupňový súd postupovali správne, rozhodnutia vydali v medziach zákona, a preto žiadal rozsudok Krajského súdu v Košiciach potvrdiť.

### V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že ho je potrebné zrušiť a konanie zastaviť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t. j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. (§ 104 ods. 1 O.s.p.).

Súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250d ods. 3 O.s.p.).

Podľa ust. § 38 ods. 10 a 11 zákona č. 725/2004 Z.z. v účinnom znení, rozhodnutie obvodného úradu dopravy o povolení na zriadenie stanice technickej kontroly okrem všeobecných náležitostí obsahuje

- a) identifikačné údaje o žiadateľovi podľa odseku 3 písm. a),
- b) údaje o type stanice technickej kontroly,
- c) obmedzenú platnosť udeleného povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly na dva roky,
- d) prípadné ďalšie podmienky súvisiace so zriadením stanice technickej kontroly.

Po uplynutí času platnosti, rozhodnutie o povolení na zriadenie stanice technickej kontroly zaniká a po jeho zániku obvodný úrad dopravy nesmie začať konanie o udelenie oprávnenia na vykonávanie technickej kontroly.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa oboznámil s rozhodnutím žalovaného Č. sp.: 2011/01251 - 02 zo dňa 24. 6. 2011, ktorým správny orgán udelil spoločnosti EJ Servis s.r.o. so sídlom v Humennom povolenie na zriadenie pracoviska technických kontrol motorových vozidiel, typ pracoviska technickej kontroly „C“, podľa § 38 ods. 9 zákona číslo 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 725/2004 Z.z.).

Zároveň podľa § 38 ods. 10 písm. c) zákona číslo 725/2004 Z.z., obmedzil platnosť udeleného povolenia na 2 roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 6. 2011.

Z uvedeného je teda evidentné, že povolenie na prevádzku pracoviska technických kontrol motorových vozidiel bolo žiadateľovi udelené na obdobie od 24. 6. 2011 do 24. 6. 2013.

Z obsahu spisu je zároveň zrejmé, že žalobca podal proti predmetnému rozhodnutiu protest prokurátora číslo Pd 138/13 - 9 zo dňa 26. 9. 2013, teda v čase, kedy protestom napadnuté rozhodnutie, v dôsledku uplynutia lehoty na ktorú bolo vydané, zaniklo, t. j. neexistovalo.

Zánik povolenia má za následok, že odpadol predmet konania, lebo práva založené udelením povolenia už zanikli a neexistujú.

V čase rozhodovania súdu prvého stupňa, teda v dôsledku zániku žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného uplynutím času jeho platnosti, neexistovalo rozhodnutie definované v ustanovení § 244 ods. 3 O.s.p., t.j. rozhodnutie, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

To znamená, že v čase súdneho prieskumu teda už neexistovalo rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania. Podmienky pre postup podľa V. časti druhej hlavy O.s.p., preto splnené neboli. Súd prvého stupňa, v dôsledku uvedeného rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalobu na preskúmanie rozhodnutia, ktoré zo zákona stratilo platnosť, zamietol.

V čase podania protestu prokurátora, ako aj podania žaloby, zaniknuté rozhodnutie nebolo spôsobilé zasiahnuť žiadne subjektívne ani verejné práva. Uplynula totiž doba, počas ktorej bolo možné využiť administratívnym rozhodnutím zakotvené práva, ktorých zrušenia sa žalobca domáhal.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že prípadné zrušenie rozhodnutia žalovaného, tak ako sa toho domáhal žalobca v danom prípade, by nepredstavovalo reálnu možnosť odňať späť oprávnenie na zriadenie STK, za obdobie jeho platnosti od 24.6.2011 do 24.6.2013, bolo by v rozpore so zásadou materiálnej pravdy aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania.

Na základe uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné, po zrušení napadnutého rozsudku krajského súdu, konanie zastaviť.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu konania, pretože konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.